

Bilfil İşlemediğim Bir Suçun Tek Şahidi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Nisan 2025

Mavi bir düşün lekesiydi işte o sandık lekesi. Sanmadıklarına mısralar sunan yorgun şair ve bedeller.

Her açısı başkaydı acının hele ki açılımı yere göğe sığmadı da gitti benliğimin: en çok da hoyrat kullandığım zaman ve ömür hala pembe pijamalı bir düş lekesi bulaşmış üstüme başıma en azından alnım açık ve soluk bir meltemin de g/izini sürüyorum ve safça inandığım ebabil gölgeleri sırtlanıp da d/üşüyorum yola yeniden ve yeniden.

Yalın bir hafta olsaydı keşke kâbuslarım
Hep mi kirlî ve isyankârdı iblis ve eşrafı?
Kimlikten damlayan hüsrân
Küsmekse kendime
Uzak kaldığım evrende saklıydım oysa
Hem en neşeli yüzüydüm hayatın
Zemherilerden aşırđığım en soğuk iklimi giyindim ben
Ya, söyleyemediklerim?

Zaaflarımdı kendime postaladığım
O zarfın ve ucu yanık mektubun:
Köşegen hatıralara ömür biçendi elbet

Ömrün sefası ve doğası
Zinhar yangındı kelamın tutuşan satırları
Bilfiil işlemediğim bir suçun tek şahidi
Göğe savurduğum nidalar.

Zindanlarda mahsur kalan çocuksu aşklar ve hatıralar
Dokunmadığım ne yok ki?
Dokduğum şu sayfada zafiyet geçiren bir yenilgi olsam keşke
Sakit olsun müdavimi olduğum
Bilinmez de sancılandığı her şiire
Geçit veren bir referans ayrıcalığı ile
Kimine göre sıra dışı
İyi de sıradan olmak için gelmedim bu hayata ben.

Bir akis ise soluk teni güneşin
Bir zan ise üstüme sıçrayan
Bir nota mıyım yoksa kendime verdiğim?
Ara sesi iklimin
İlla ki üç noktayla sonlanmalı şiirlerim.

Lahzası yorgunluğun
Mıntıkam belli işte
Siperimde siren sesleri
Yalnızlıkla yoğrulmuş hangi düşünce
Köhne bir evde saklı ölü mevsim
Kat çıktım çıkacağım mutluluğa
İzin çıkarsa evrenden
Dokduğum her kelime ile uçacağım yeniden.

Kıvancım, kiblem, ah, esaretim;
Lügatim, yeminlerim, eşkâlim
Azığa aldım çoğu hayali ben
Ritmidir yüreğimin eşlik eden her yaşa
Kaderin esefle yüklediği kederi de kabullendiğim
Bir zaman aşımına uğrasaydı da keşke hüznüm
Boyutsuzluğumla kefilim üzüncülere her dem
Tekerrür eden takası mı düşlerin
Bunca gerçek iken sırnaşan
Temiz kalmalıyım illa ki.

Mintanı yokmuş gölgelerin
Kötü ve kin nasıl da aşikâr
İşte sefer tasımda saklı düşlerim
İyi olmanın maruzatıdır daha da çok sevdiğim
Esirgenen bir kelamsa ya da selam
Rabbimdir sımsıkı elimden tutan
Uzandığım o zemin
Gölgeme de vakfım bilip bilmeden.

Bir suretse sıra dışılığım
Sure tadında bir huzura duyduğum özlem
Sensiz geçen zamanda saklı kaldım hem
Gözümde sakındığımdır seni her daim
Özlemle yâd eden.